

Dnes si práci již sice můžeme vybírat, ale jsou i zakázky, které se neodmítají

V Kašperských Horách na Šumavě v ulici Dlouhá, po které vedou čtyři turistické trasy, je možné se často setkat s inde poměrně vzácným jevem – hloučkem turistů nahlížejících do interiéru zdejšího truhlářství. Pečlivě udržovaná fasáda a muškáty v oknech dvojpodlažního domu, v němž se nachází, a zejména pak jeho vstupní portál se špaletovými dveřmi, zevnitř prosklenými a zvenčí dvoukřídlými, totiž připomínají spíš útulnou hospůdku či obchod se starožitnictvím. Jde ale skutečně o truhlářskou dílnu provozovanou **Mirolavem a Zdeňkem Kúsovými**, v jejichž činnosti dnes převládají hlavně renovace a výroba replik historického nábytku, a kteří jsou si vědomi toho, že úspěšnost prodeje každého zboží je mimo jiné odvislá také od „obalu“ – vizáže výrobního objektu.

Autor: Ing. František Novák
Kontakt: novak.sd@tiscali.cz
Foto: autor a archiv výrobce

Pětapadesátiletý Miroslav Kús a jeho dvaadvacetiletý syn Zdeněk si očividně váží bezmála 90 let trvající rodinné truhlářské tradice, v níž představují již třetí a čtvrtou generaci, což mimo jiné dokazují i vzornou péčí o výše zmíněný obytný a výrobní objekt. Navazují totiž na činnost svého dědečka a pradědečka, který od roku 1927 provozoval truhlářskou živnost nejprve v pošumavské

osadě Kúsov (dnes část obce Stachy), kde má rodina Kúsových své kořeny dohledatelné až do roku 1630. Po druhé světové válce v roce 1945 pak svoji živnost přenesl do Kašperských Hor, kam se při osídlování pohraničí přestěhoval, a to právě do domu s dílnou, kde dnes pokračují i jeho následovníci.

„V dědečkově dílně, kde spolu s ním ‚melouchařil‘ i můj otec, rovněž truhlář, jsem se pohyboval od malička. V patnácti letech jsem se proto zcela zákonitě šel do Domažlic učit truhlářem. Nicméně po vyučení jsem díky dobrému prospěchu dostal příležitost nastoupit na průmyslovku ve Volyni do druhého ročníku čtyř-

letého studijního oboru Nábytkářství,“ vzpomíná Miroslav Kús na své profesní začátky, po kterých nastoupil do svého prvního zaměstnání (na funkci mistra) na dnes již neexistující pilu v nedaleké obci Červená.

Živnostníkem již za socialismu

Po nějaké době odešel pracovat do Prahy do výrobního družstva zaměřeného na obnovu památek. Spolupráce s družstvem pak pokračovala i v období od 1. dubna 1988, kdy se na základě povolení tehdejšího národního výboru vydal cestou soukromého podnikání,

Truhlářství Mirolava a Zdeňka Kúsových nejenže nelze přehlédnout, ale přímo vybízí k návštěvě

zakázkami realizovanými ve své dílně v Kašperských Horách. V té době se Miroslav Kůs podílel např. na opravách pražského Anenského kláštera, konventu Voršilek apod., kam dělal hlavně dveře, fortny, arkýře a další. Po listopadu 1989 tato spolupráce skončila a vystřídala ji zakázková výroba převážně pro německou klientelu, pro kterou dělal v podstatě vše, co jim jako truhlář zaměřený výhradně na masiv mohl nabídnout, tedy od veškerého nábytku přes špaletová okna a dveře až po zahradní altány. Kolem roku 2000 se mu začala postupně měnit klientela z německé na českou, ale sortiment zůstal na dalších zhruba 10 let prakticky stejný.

„Před šesti lety mne postihlo krvácení do mozku a po prodělané operaci jsem musel na tři měsíce dílnu zavřít. To mne donutilo začít se trochu šetřit a v podstatě přejít z ‚těžké‘ truhlářiny na restaurování historického nábytku. Restaurování mě totiž lákalo už dřív a také jsem ho trochu dělal, ale neměl jsem k tomu potřebná oprávnění,“ pokračuje M. Kůs, který se však myšlenky přejít na vytouženou profesi nevzdal a v současné době je restaurování a výroba replik jeho převažující výdělečnou činností. Navíc, jak tvrdí, mají dnes se synem Zdeňkem, který nastoupil do dílny v roce 2012 po ukončení SPŠ ve Volyni, tolik práce, že si mohou dovolit i nějakou zakázku odmítnout.

Pomohla zakázka, jaká se neodmítá

„Některé zakázky se ale zásadně neodmítají. A to když vás o něco požádá soused nebo kamarád, byť jde nezřídka jen o prkotinu, anebo naopak v případech jako před třemi lety, kdy se na nás obrátilo místní Muzeum Šumavy s nabídkou

Řemeslníci ctí rodinnou tradici využívají kromě původního interiéru dílny i nářadí a stroje po jejím zakladateli

na pomoc s renovací kašperskohorské archy Panny Marie Ochránitelky, významné památky z konce 15. století. Jedná se o gotický skříňový oltář se sochami (vedle Matky Boží také sv. Kryštofa, Šebestiána, Linharta, Markéty a Václava), ornamentálními řezbami a deskovými obrazy na pohyblivých postranních křídlech. Pochází ze zdejšího poutního kostela Panny Marie Sněžné a z bezpečnostních důvodů byl depnován do místního muzea,“ pochlubil se nám Miroslav Kůs s tím, že o záchranu soch se tehdy postarala pražská malířka a restaurátorka MgA. Kristina Maršíková Málková. On se synem Zdeňkem měli na starosti výrobu na milimetr stejné a s původním originálem i barevně naprosto shodné repliky věkem zničené skříně a predelly (podstavce) oltáře.

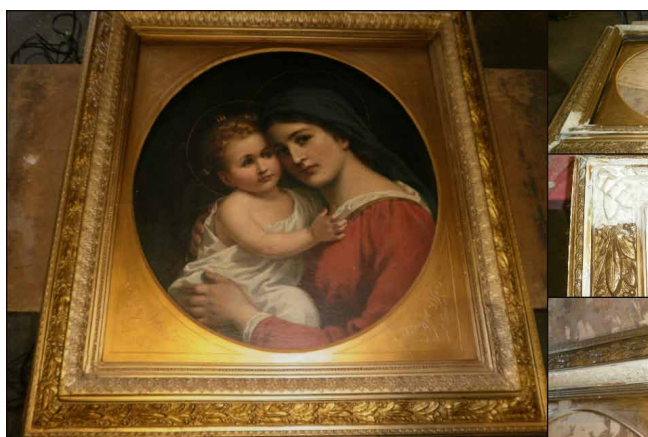
Prostřednictvím tohoto zdařile odvedeného díla se pak M. Kůsovi otevřela cesta i k dalším zakázkám v této oblasti, a to díky započaté spolupráci se zmíněnou restaurátorkou, která mu nabídla službu odpovědného zástupce. Podařilo se mu tak získat to, co ke své nové činnosti mimo nových technologických postupů, které si osvojoval již dříve při klasické truhlářině, nezbytně potřeboval, a to živnostenská oprávnění pro restaurování děl z oboru výtvarných umění a dále pak pro nákup a prodej kulturních památek nebo předmětů kulturní hodnoty. Díky tomu se dnes na něj obrací lidé z celé republiky. A to buď s nejrůznějším starým nábytkem či jinými památnými předměty po předcích, které chtějí opravit, anebo s požadavkem, aby jim ten či onen nábytek sehnal a uvedl do původního stavu. ▶

Proměnou naopak prošel sortiment – z dřívější zakázkové výroby nábytku a stavebně truhlářských výrobků...

...na dnes převažující výrobu replik a restaurování historického nábytku a ostatních děl z oboru výtvarných umění

„Pro tyto případy využíváme sítě výkupčích, co objíždějí vsi a pátrají po půdách, kde lidé nezřídka ani neví, jaké poklady po předcích se tam mohou nacházet. Ti nám pak často už sami posílají nabídky a pokud máme o něco zájem, tak nám

to i sami přivezou nebo pošlou. Něco také nakupujeme v dražbách, a to i v zahraničí přes internet a řadu zákazníků máme i mezi starožitníky,“ pochvaluje si M. Kůs a dodává, že kvůli velkému zájmu se synem restaurují nebo v případě

replik zhotovují pouze konkrétní zakázky, nikoliv na sklad. Výjimku udělají jen v případě vzácných a těžko sehnatelných kusů, na které narazí a kde ví, že si své zákazníky najdou.

Tituly nejsou všechno, důležitější jsou reference

Pomyslným klíčem k otevření cesty restaurování byla kašperskohorská archa z konce 15. století

Za svoji činnost Kůsovi získali i několik ocenění. V roce 2011 se Miroslav Kůs stal finalistou krajského kola soutěže ERA Živnostník roku, v roce 2012 obsadil v krajském kole 2. místo a rok nato vybojoval mezi 259 nominovanými podnikateli 1. místo a s tím i titul Živnostník roku 2013 Plzeňského kraje. Porota u něj hodnotila především jeho řemeslnou práci při restaurování historického nábytku.

„Do celostátního kola jsem pak již nešel. Tam už to totiž není o řemesle, ale o tom, kolik zaplatíte příslušnému mobilnímu operátorovi za reklamní kampaň, abyste získal co nevíce SMS hlasů, a to by mě již netěšilo. Víc než takového ocenění si proto se synem vážíme nedávno obdrženého certifikátu ‚Důvěryhodná firma 2015‘, získaného na základě spokoje-

nosti našich zákazníků a obchodních partnerů, a kterým se zaručujeme, že si na nás nikdo nestěžoval, že nemáme k nikomu žádný závazek, respektive že nikomu nedlužíme apod.,“ konstatuje M. Kůs s tím, že firma kromě webových stránek nikdy nepotřebovala a ani dnes nepotřebuje žádnou placenou reklamu. „Zpočátku mně hodně pomohlo to, že jsem byl živnostníkem již od dob budování reálného socialismu a mohl jsem tak mezi prvními zachytit nápor Němců, kteří sem hned po otevření hranic přijížděli a hledali truhláře s vědomím, že ve srovnání s domácími řemeslníky ušetří. No a dál už to bylo a stále je hlavně o referencích,“ pokračuje řemeslník s tím, že k zpopularizování jejich restaurátorské činnosti jim částečně pomohla i výše zmíněná zakázka renovace oltáře, o které se hodně psalo v médiích i mimo region. Za velmi důležitou formu propagace však Kůsovi považují i polohu svého Truhlářského atelieru, ležícího na trase čtyř turistických stezek, kde takřka po celý rok prochází denně desítky turistů. Tomu proto přizpůsobili i vstup do výrobního objektu. Tvoří jej špaletové dveře s vnitřním proskleným křídlem a z vnějšími plnými dvoukřídlymi dveřmi, které jsou z vnitřní strany opatřeny vitrinami s fotografiemi některých starších realizací a zavírají se pouze na noc. Během dne tak turisté mohou nejen přes sklo sledovat oba řemeslníky při práci, ale i podívat se na to, co již udělali a v případě zájmu o nějakou jejich službu zajít dovnitř a na místě domluvit podrobnosti. A že toho hojně využívají, jsme během naší dvouhodinové návštěvy viděli hned dvakrát.

Regulátorem návštěvnosti turistů se stal elektronický fotorámeček na dveřích provozny

Neodmítnutelnou zakázkou byl i diptych (dvojdílný cestovní oltář) místních poutníků přijatých v květnu ve Vatikánu papežem Františkem

„Donedávna, kdy jsme měli na dveřích zvenčí kliku, se tu dveře takřka jen tak si popovídaly a lidé chodili jen tak si popovídat. Zprvu jsme to respektovali s tím, že se o nás třeba zmíní svým známým nebo si po čase na nás vzpomenou, když budou něco potřebovat. Když už se to ale začalo stávat neúnosným, protože jsme skoro nic neudělali, vyměnili jsme kliku za kouli a vnitřní dveře osadili elektronickým fotorámečkem s prezentací jak samotných výrobků, tak prováděného še-

lakování, polychromování, pozlacení a pod. Dnes se tak na nás ‚odvážejí‘ zaklepat jen Ti, co opravdu něco potřebují,“ sdělil nám Miroslav Kůs vyprovázejíc nás k autu s tím, že asi jako jedni z mála živnostníků podporují připravovanou elektronickou evidenci tržeb. Zákazníci totiž po nich striktně vyžadují patřičný doklad, aby v případě škodní události mohli pojišťovně prokázat, když ne historickou hodnotu poškozeného díla, tak alespoň náklady spojené s jeho obnovou či znovuzhotovením. ■

Základní faktografické údaje o firmě

Název: Truhlářství Miroslav a Zdeněk Kůs

Místo: Kašperské Hory

Rok založení: 1988 (1927)

Počet pracovníků: 2

Web: www.truhlarskyatelier.cz

